

Rakvický zpravodaj

Zpravodajský čtvrtletník obce Rakvice

Říjen 2012

**Setkání
basketbalistek**

**Družstevnice
v JZD Rakvice**

**Rakvice kdysi
a v roce 2011
– rozhovor
s autorem výstavy**

**Vinaři
na cestách**

**Kopaná
v Rakvicích**

Družstevnice v JZD Rakvice

Na těchto dvou fotografiích z doby před 2.světovou válkou je tzv. „školení révy“ na Nivce v Rakvicích. Tuto práci vykonávali muži, ženy nejsou nikde vidět. Jak se to však změnilo za komunismu...

Drábové za roboty vyhlašovali:

„S hráběmi, vidlemi a kosami ke dvoru!“

Místní rozhlas v Rakvicích hlásil v době JZD:

„Družstevnice se dostaví na sbírání brambor, vezměte s sebou košíky! Sraz na obvyklých stanovištích.“

Na těchto stanovištích na několika místech v obci pak čekaly družstevnice na traktory s vlečkami, na kterých byly tvrdé lavice. Ženy na vlečky nastoupily a byly odvezeny na pole. Tam pracovaly v těžkých podmínkách, které si čtenář může jen stěží představit (horko, prach, déšť, bláto, zima, obtížný hmyz, práce v předklonu, problémy s osobní hygienou atd.) A dostávaly plat, za který by muži nepracovali ani jeden den. Pak zase přijel traktor, ženy nasedly a jely domů, kde je čekala mnohdy další tvrdá práce, jak v domácnosti, tak často ještě na záhumenku. Protože Rakvice jsou vinařská obec, mnoho mužů v Rakvicích bylo vinaři. A s mnohými z nich to neměly jejich ženy vůbec lehké. To byl život žen na vesnici v reálném socialismu ...

Následující fotografie budovatelského úsilí družstevnic byly pořízeny v různých letech:

Zlámal Jaroslav, skupinář (motyka mu chybí), ruce v bok a sleduje ženy s motykami - nač asi myslí?

V komunistické ideologii byla různá hesla:

Všichni lidé jsou si rovni

Každému podle jeho zásluh

Kdo nepracuje, ať nejl!

Konec vykořisťování člověka člověkem

V pevné jednotě dělníků, rolníků a pracujících inteligence

a nekonečná řada dalších nesmyslných hesel, ale v reálném životě to však bylo zcela jiné ...

V rakvickém JZD pracovaly ženy (velmi často důchodkyně) ...

... na zcelených lánech podle ruského vzoru s nekonečnými řádky, bez stromů, na pálícím slunci ...

... na traktorů...

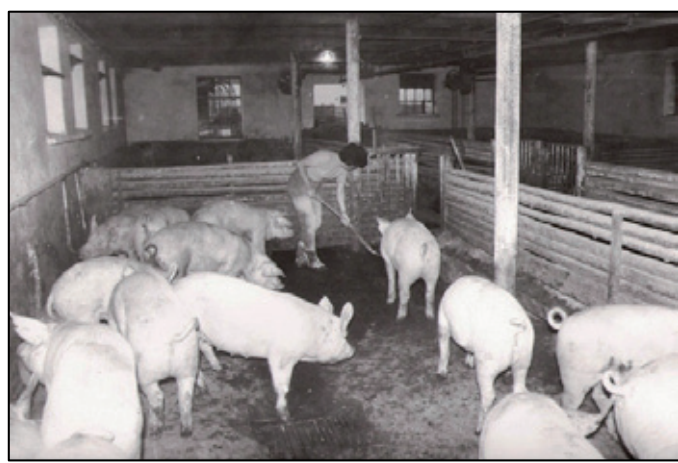
... ve vinohradech...

... v drůbežárně...

... ve vepřínech...

... v kravínech...

... ve skleníku...

...při sběru okurek.

Tento pásový dopravník byl několik metrů široký a byl tažen traktorem. Současně traktor táhl za sebou i valník do kterého se okurky sypaly z pásu na který je družstevnice, převážně důchodkyně, dávaly. Podle vyprávění pamětnic uměl některý traktorista zařadit i vyšší převodový stupeň... Kdo někdy sbíral okurky potvrdí, jak záda bolí...

Zelinářská skupina ve skleníku za Ladislava Průdka oslavuje ...

„Škaredá středa“ ve skleníku

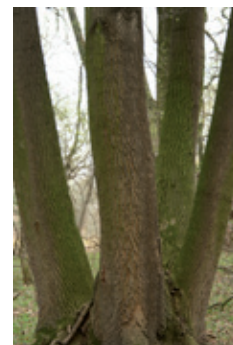

Jedna z mnoha Brigád socialistické práce

Miroslav Vajbar

Když jste byli naposled na procházce u lesíku Koza, všimli jste si něčeho zajímavého?

V těsné blízkosti lesíku Koza, který patří naší obci a je výborným cílem procházky, leží jezírko Kutnar, přírodní perla naší krajiny, o které jsme se ve zpravodaji již několikrát zmiňovali. Ale tentokrát se podíváme, ač jen krátce, na samotný les. Pokud do něj vstoupíte a rozhlédnete se, nemůžete si nevšimnout jedné zajímavosti. Lesík je totiž pozůstatkem výmladkového způsobu hospodaření našich předků, kdy se pokácené stromy nechávaly znovu obrůstat, aby se po čase mohly kácet znovu. Tímto způsobem vznikají stromy typické svým vzhledem – z pařezu pořezaného stromu vyrůstají nové kmínky, které postupně sílí až do vzrostlých stromů, přičemž pařez samotný může časem zcela zmizet a výmladkový strom tak vytvoří typický tvar do kruhu spojených kmenů s dutinou uprostřed. Konkrétně na Koze můžeme najít několik výmladkových pamětníků, kteří disponují (alespoň podle vyjádření dendrologů) takovými kvalitami, že by zasloužili vyhlášení památnými stromy.

Výmladkový způsob hospodaření byl kdysi typický pro naši oblast, i když ve dvacátém století, které je specifické intenzifikací veškeré – tedy i zemědělské a lesnické – výroby, na něj již moc nenarazíme. Je to možná škoda, protože z přírodovědeckého hlediska patří (nebo v ČR spíše patřily) výmladkové lesy mezi nejhodnotnější a někteří vědci je biodiverzitou přirovnávají například k pralesům v bezzásahových oblastech.

Právě pro jejich vzácnost v české krajině je Koza pro nás Rakvičany tak zajímavá. Můžeme si připomenout odkaz předků, pokochat se něčím netradičním a radovat se, že něco podobného má ve svém vlastnictví právě naše obec.

Vojtěch Kubík

Další výpisky z kroniky

Č.22: Na tomto čísle býval obecní hostinec a posledním hostinským byl Karel Zrotal. Poslední z jeho dětí dcera Božena byla narozena r. 1872. V Rakvicích nezůstal ani syn, ani žádné z jeho dětí. V roce 1882 byla na místě, kde stával hostinec, býkovna, kovárna, řeznictví, domácí šatlavy - věznice, postavena čtyřtřídní obecná škola. Prvním učitelem na čísle 20 byl Šleyer. Jeho potomek se stal sekčním šéfem v ministerstvu orby ve Vídni v říši Rak. Uherské. Pak v létech 40-60tých - Pavel Čechák a pak Jan Čechák, v r. 1866 se tam dostal Ant. Kubiček jako učitel. Za několik roků se stal rektorem / řídícím učitelem/ a byl tu až do své smrti r.1893. Pocházel z Bohdíkova / okres Šumperk/, za ženu měl Boženu Bartošíkovu z Podivína. Zanechal 7 dětí: Terezii provdanou za Jana Kazla, oficianata u dráhy, Žofii provdanou za Josefa Gerliche, Bohumíra, Adolfa, Huberta, Amalii industriální učitelku - působila i v Rakvicích, a Antonína.

Antonín Kubiček byl výborným učitelem a výtečným muzikantem. Starší generace ráda na něj vzpomíná. Současně s Kubičkem tu byl učitelem i Antonín Vomela. S druhou manželkou Magdalenou, jež byla učitelkou ručních prací, měl 4 děti: Bohuslava /zastřelil se v Brně U tří kohoutů r.1893/, Marii provdanou za lékaře,

Emila, ředitele měst v Kojetíně a Karla, který zemřel jako student.Všichni zemřeli jsou pochováni zde v Rakvicích, třeba byli Vomelovi na odpočinku v Podivíně. S první manželkou /šílenou/ měl syna Theodora. Byl někde poštmistrem.

Z podučitelů byl u nás známý spisovatel Alois Mrštík od roku 1882 do roku 1884 z Jimramova. Mátl Jan od roku 1882 do roku 1885 z Rajhradu, Dostál František z Litomyšle, Josef Kalvoda ze Šlapanic a Josef Bartoň, oba od roku 86-89. Josef Bartoň, rodák ze Sloupnice u Litomyšle v Čechách, si vzal 1895 za manželku Františku Křivánkovou, adoptovanou dceru Jakuba Hrdiny č. 23. Působil dlouho v Kloboukách u Brna a v Husovicích u Brna, jako ředitel měšťanské školy. Na penzi je v Praze. Po Ant. Kubičkovi se stal nadučitelem na obecné škole Jan Olšanský, rodák z Kyselovic u Kroměříže. Jeho děti: Jaroslav /zemřel v ústavě/, František /v pomologickém ústavu v Brně/, Anežka, provdaná za učitele Ladislava Heiniga a Bohumila, provdaná za resp. Finanční strážce, dále Rostislava v Praze. Žena Jana Olšanského zemřela u syna Rostislava v Praze v lednu 1939. Jan Olšanský zemřel r. 1914. Za jeho nadučitelováním byli zde podučitelé: Dvořáček Alois od r. 1895 až 1902, Antonín Horňan-

ský ze Železné u Tišnova do r. 1924, Procházková Božena od roku 1905 a Králová Josefína, ruční práce. Nástupcem Jana Olšanského se stal r. 1914 do 1927 Josef Gerlich, který zde již za Kubička učiteloval a měl jeho dceru Žofii za manželku. Měli spolu 3 dcery, učitelky. Dcera Ludmila zemřela a je pochovaná v Rakvicích. V roce 1927 odešel do Židlochovic jako penzista a v r. 1934 zemřel. Také jej sem do Rakvic převezli. Po převratu se sem dostal jako učitel, legionář Bohumil Horňanský ze Železné /synovec Ant. Horňanského/ a ten do roku 1936 správu školy vedl.V Rakvicích se také oženil s Andělou Opršalovou z č. 8. Po 17letém působení po tragickém výletu po Dyji byl přeložen do Mor. Budějovic. Nadučitelem byl jmenován r. 1936 Karel Mucha, dlouholetý učitel v Šitbořicích, kde se opět po čtyřletém působení v Rakvicích k věčnému odpočinku vrátil.

Z učitelů vzpomínám Jindřicha a Pavlu Novotných, oba zde vyučovali. Františka Zeleného s manželkou Jaroslavou, oba vyučovali, Jaroslava Veselého a p. uč. Jersona / řed. na měšťance.

Zápis je opsán v původním znění z kroniky paní Suchyňové.

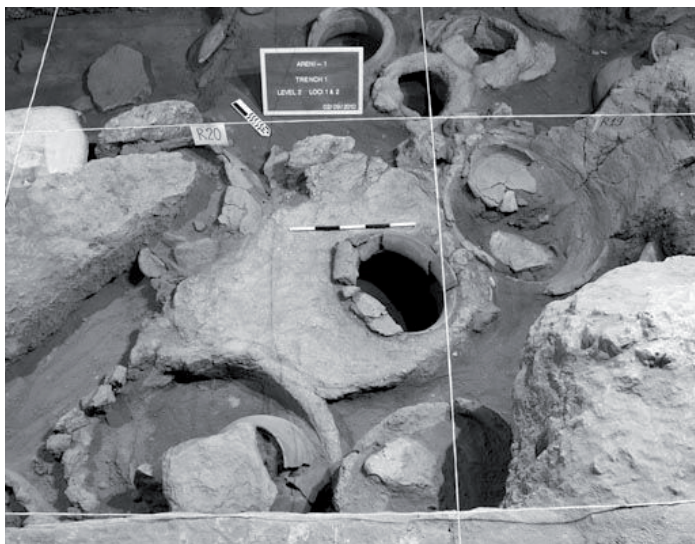
*Text v původním znění
zapsala Neuvirtová*

Pletení košíků

Informace pro ženy které mají zájem o pletení košíků z proutí a pediku.

Kurz se bude konat v místní galerii, v sobotu 27. října v 9 hod.

Zájemkyně se mohou přihlásit na OÚ.

Výroba vína

Výroba vína je s naší vesnicí spjata úzce, hrozny najdeme na rakvicském znaku, při vjezdu do obce návštěvníka vítá „vinařská obec“. Věděli jste ale, že víno se vyrábí již minimálně 6000 let? Důkazy můžeme najít na některých egyptských malbách a nově také jako archeologické nálezy z komplexu jeskyní Areni-1 na jihu Arménie v pohorí Malého Kavkazu.

Archeologové zde našli lis, nádoby na kvašení a dokonce i vyschlé hrozny a zrna. Radiokarbonovou metodou se podařilo zjistit, že organické zbytky pocházejí někdy z let 4100 až 4000 před naším letopočtem. Víno bylo přitom vyráběno z pravé révy vinné (*Vitis vinifera vinifera*), která se užívá dodnes.

zdroj: Boháček (Vesmír, 2012/9)

Obec dnes

Stručný přehled o stavu příprav a realizace záměrů obce na letošní rok a následné období.

ZŠ a MŠ Rakvice

- po výměně oken byla dokončena rekonstrukce fasády na mateřské škole.
- na staré budově školy byla dokončena další etapa rekonstrukce interiéru budovy.
- probíhají administrativní přípravy na realizaci záměru rekonstrukce školní kuchyně.

Polní cesta Kopce

- byla dokončena další etapa rekonstrukcí polních cest v okolí obce, nyní v úseku nad bývalou drůbežárnou.

Chodník a parkoviště u ČD

- ve výběrovém řízení byl vybrán dodavatel stavby nového chodníku u železniční zastávky, akce navazuje na projekt výstavby okružní křižovatky na silnici II. tř. za železničním podjezdem.

Realizace této stavby je plánována rovněž v letošním roce. Obec se na této akci bude podílet úhradou nákladů na výstavbu chodníku a veřejného osvětlení.

Rekonstrukce chodníků

- záměr realizace I. etapy rekonstrukce chodníků souběžných se silnicí III. třídy (ul. Dolní a část náměstí) s dotací SFDI byl odložen, žádost nebyla akceptována a obec bude do konce října podávat novou žádost a to na I. i II. etapu.

Fasáda kostela

- výběrové řízení na dodavatele rekonstrukce fasády bylo na doporučení památkářů zrušeno s tím, že bude nejdříve řešena celková problematika příčin vlhnutí a teprve následně provedena oprava fasády.

Sokolovna, fasáda a úprava vstupu

- žádost o dotaci na tuto akci nebyla akceptována, práce budou provedeny plně nákladem obce. Probíhá příprava výběrového řízení dodavatele stavby.

Náměstí č. 19 (MEDO)

- bylo ukončeno výběrové řízení na dodavatele výměny vrat, oken a dveří, následně bude provedena oprava fasády.

Trkmanec – vodovod, kanalizace, ČOV

- pokračují projektové práce.

Prodloužení veřejného vodovodu v ul. Luční

- bylo zadáno zpracování projektové dokumentace.

Dům pro seniory

- doposud nebyl vyhlášen žádný dotační program vhodný pro podání žádosti obce o dotaci na financování této stavby.

Zametací vůz

- byla schválena dotace v rámci OP-ŽP na pořízení nového zametacího vozu na údržbu vozovek a zpevněných ploch pro snížení prašnosti v obci, po potvrzení dokladů o dotaci proběhne výběrové řízení.

Hasičské vozidlo

- Jihomoravský kraj poskytl dotaci na pořízení užitkového vozidla (ojetého) pro potřeby JSDH Rakvice – doprava techniky k zásahům menšího rozsahu, přeprava osob.

Jiné akce

Rozhledna Maják

- byl dokončen společný projekt obcí Rakvice, Přítluky a Zaječí „Výstavba Maják na Přítlucké hoře“.

Intenzifikace ČOV, kanalizace ul. Dvorní, Svislá

- investor VaK Břeclav, a.s. podal žádost o dotaci SFŽP.

Okružní křižovatka

- investor Jihomoravský kraj plánuje realizaci ještě v tomto roce.

Petr Vajbar, starosta

Oprava „Žentouru“

Na konci ul. Luční, vedle vozovky v zatáčce za penzionem Janami, bylo mnoho let částečně skryto v zemi převodové ústrojí žentouru. Toto zařízení, staré více než 100 let, sloužilo k čerpání vody pro hovězí dobytek ustájený na panském dvoře nad obcí naproti hřbitova. Voda byla čerpána z nedaleké, doposud zachovalé studny o průměru 4 metry.

Současný majitel pozemku, doc. Ing. Miloš Michlovský, DrSc., souhlasil s návrhem na částečné zprovoznění této technické památky, včetně volného přístupu k ní v místech původního použití. Rovněž se hodlá na opravě podílet.

Zejména strojní část si vyžaduje výrobu nebo repasi některých prvků. Vedení Střední průmyslové školy a Obchodní akademie Břeclav je ochotno prostřednictvím studentů podílet se na tomto zámeru.

Nabízí vypracovat technickou dokumentaci a v mezích možností i vlastní rekonstrukci.

Doufáme, že se tento záměr podaří dotáhnout do úspěšného konce. Na

turistické cyklotrase od Lednice může při vjezdu do obce vítat zajímavá technická památka.

Petr Vajbar, starosta

Kalendář kulturních akcí v roce 2012

ŘÍJEN	Název akce	Místo konání	Pořadatel
25.10.	Cestou osudu a náhody: Zaostřeno na Novou Kaledonii	zasedací místnost obecního úřadu	Obecní knihovna Rakvice a Roman Vehovský
27.10.	Kurz pletení košíků z proutí a pediku	galerie	
předpoklad	Broučci	náměstí	YMCA Rakvice
LISTOPAD			
17.-18.11.	Festival otevřených sklepů	Hustopeče, Rakvice, Zaječí, Kurdějov, Starovičky	Nadace Partnerství
23.11.	Kateřinská výstava vín	Reprezentační sklep Víno Rakvice s.r.o.	Víno Rakvice s.r.o.
24.11.	Kateřinské hody	sokolovna	Stárci a chasa
PROSINEC			
14.12.	Pavouci na jižní Moravě a Denní a noční motýli	zasedací místnost obecního úřadu	Obecní knihovna Rakvice, Ing. Jaroslav Šafář, Ph.D. a Ing. Ondřej Košulič
předpoklad	Vánoční Jarmark	náměstí	ZŠ a MŠ Rakvice
předpoklad	Předvánoční zpívání	Kostel sv. Jana Křtitele	Sbor pro občanské záležitosti

PROVOZ PLYNOVÝCH DĚL V ROCE 2012

Občanské sdružení „Vinaři z Rakvic“ oznamuje spoluobčanům, že provozování plynových děl na preventivní ochranu vinic před špačky je v letošním roce ve stejném rozsahu jako v roce 2011. Poplatky za uvedenou službu zůstávají nezměněny, tj. 10,- Kč/ar

O provoz našich plynových děl se starají dva hotaři a ti svědomitě děla ráno zapínají a v podvečer vypínají. S podněty či stížnostmi ohledně střelejších děl v noci se prosím obraťte na konkrétního vinaře, popř. na Obec Rakvice, která eviduje provozovatele plynových děl.

V případě nefunkčního děla na strážních věžích a drátěných klecích volejte nebo pište SMS na kontakt 724124051, Stanislav Kocmánek, který neprodleně zajistí zprovoznění.

Dále upozorňujeme, že se jedná o nerentabilní službu dotovanou prostředky sdružení. Jako každý správný hospodář i náš výbor bude zvažovat, zda za podmínek dosavadní špatné platební morálky a neustálého doprošování se o zaplacení, budeme muset tuto činnost v roce 2013 ukončit a přenést tak odpovědnost a finanční zátěž na každého občana/vinaře.

Druhou variantou je zdražení na 15,-Kč/ar, ale neustále to potáhnou ti slušní a poctivě smýšlející občané/vinaři.

Vaše náměty, připomínky nebo případné zkušenosti z jiných obcí rádi uvítáme a můžete je posílat na email vinarizrakvic@seznam.cz.

I přesto děkujeme všem těm spoluobčanům a vinařům, kteří včas hradí poplatky. Velké díky patří obzvláště vinařům, kteří provozují vlastní děla, nebo používají ochranné sítě a přesto přispívají částkou ve výši 50%, aby byla prevence proti špačkům zachována a škody na vinicích byly co nejmenšího rozsahu. Už tak vinné keře dostaly zabrat vysokými mrazy a posléze jarními mrazíky.

Vinaři z Rakvic

vás zvou na podzimní

FESTIVAL OTEVŘENÝCH SKLEPŮ SVATÝ MARTIN NA HUSTOPEČSKU

který oficiálně začíná
v **sobotu 17. listopadu**,
sklepy se otevřou
od 10.00 do 21.00.

V neděli pak pokračuje od
10.00 do 15.00,
po oba dva dny s možností
nákupu vín.

Která vinařství se otevřou,
naleznete na stránkách

WWW.OTEVRENSKLEPY.CZ

Do života jsme přivítali tyto občánky:

Matyáš Stiburek

Markéta Svobodová

Vojtěch Uhrin

Životní jubileum

František Stodůlka letos slaví své
97. narozeniny.

Gratulujeme!

Slavností otevření rozhledny „Maják“

Málokdo jen letmo mýjející Rakvice si mohl nevšimnout nově rostoucí dominanty nedaleko vsi. Rozhledna „Maják“ byla jistě k velké radosti místních obyvatel, i turistů konečně dokončena a o prázdninách – na Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, 5.7., slavnostně otevřena.

Zahájení slavnosti bylo naplánováno na 10 hodinu raní, což znamenalo pro ty odvážné, kteří se rozhodli přijet ze vzdálenějších končin (a že jich nebylo málo), vstávat již se slepicemi a prohnat ocelové oře Českých drah hned z rána.

26,5 metrů rozhledny „Maják“ se majestátně vypíná k obloze na vrcholu Přítlucké hory, která samotná má úctyhodných 292 metrů, takže rozhodně nepatří zrovna mezi drobečky a výšlap nezvládne jen tak někdo. Náročnost výstupu byla ještě znásobena sluníčkem, které si toho dne dávalo opravdu záležet. Někteří zvědavci se znaveně, ale odhodlaně ploužili do kopce po vlastních, jiní zbáběle využili služeb svých vozů. Pěší ale určitě nezalitovali, protože den byl na procházku jako dělaný a po cestě se navíc tvořily skupinky, které se vzájemně podporovaly v kulturní přípravě na slavnost na Přítlucké hoře. Přístřešky po cestě k tomu také drahně přispěly.

Samotné slavnosti nelze z mého pohledu nic vytknout, sešlo se zde množství lidí, k poslechu i tanci hrála živá dechová hudba, poutník mohl občerstvit patro sklenkou tradičního nápoje a samozřejmě také pokochat se výhledem po okolí, který rozhodně stojí za to.

Kolem půl jedné odpolední se lidé začali pomalu rozcházet, aby stihli pokračování slavnosti v Přítluckách, kde pro ně byl nachystán další bohatý program, včetně tance, zpěvu, či ochutnávek dobrého místního vína.

*Těším se na otevírání další rozhledny!
Vojtěch Kubík
fotografie: Ing. Martin Křivánek*

Na slovíčko s vinařem

Je vinobraní – nejvhodnější čas na rozhovor s vinařem. Jak se urodilo, jaké problémy přinesl rok a jak se vinaři v České republice? O tom všem se rozhovořil Ing. Vladimír Šabata, člen rodinného Vinařství Šabata.

Vinařství bylo založeno v roce 1997, specializuje se na výrobu přívlastkových vín metodou řízeného kvašení. Jeho vinařský areál leží v katastru obce Zaječívka ve velkopavlovické vinařské podoblasti. Nový sklep leží za Přítluckami, je stavěný s důrazem na moderní technologie a hygienu. Díky promyšlené architektuře a použitým technologiím veškerou práci zastanou samotní členové rodiny Šabatů, nepotřebují další zaměstnance, ani brigádníky. Vlastními slovy pana Šabaty patří jejich vinařství – na to, že je čistě rodinnou firmou – mezi nejmoderněji zařízená malá vinařství v ČR a podle toho, co měl možnost vidět v Rakousku a na Slovensku, možná i ve středoevropském regionu. Jako

regionální vinařství se zaměřují čistě na výrobu vína z domácích hroznů, i když vyrábět z hroznů zahraničních by bylo nesmírně ekonomicky zajímavé. 80 – 90 procent jejich

hroznů pochází z Přítlucké hory – z Rakvic, Přítluk a Zaječí, něco z Milovic a André z Velkých Pavlovic.

Každý týden ve sklepě probíhají akce, někdy i častěji. Například na otevřené sklepy v Přítlukách měli Šabatovi možnost přivítat 300 lidí. 18. listopadu pak očekávají až 1000 návštěvníků při příležitosti Festivalu otevřených sklepů pořádaném Nadací Partnerství. Akce se kromě Vinařství Šabata účastní kolem 30 sklepů z Hustopeč, Zaječí, Staroviček, Rakvic a Kurdějova, přičemž díky zajištěné kyvadlové autobusové dopravě budou moci zvědaví návštěvníci probádat všechny sklepy ve všech destinacích.

Návštěvník si ve sklepě může prohlédnout obrazy místních umělců – v současnosti zde vystavuje Laco Garaj, Růžena Nešporová a rakvický rodák Miloš Milha Uhrin.

Výstava fotografií „Rakvice kdysi a v roce 2011“ Rozhovor s autorem Miroslavem Vajbarem

22.6. až 8.7. probíhala v Rakvicích výstava fotografií Vašich a Vašeho otce. Můžete čtenářům přiblížit, co bylo jejich obsahem?

Na výstavě bylo celkem 217 listů formátu A4, na kterých bylo celkem 802 fotografií. Většinu vystavených černobílých fotografií pořídil můj otec v letech 1968 – 1971. V té době začal práci kronikáře obce, kterou pak vykonával po dobu asi 25 let. K jeho fotografiím jsem přidal i několik starších fotografií.

Jako fotoamatér jsem se pokusil v roce 2011 vyfotit Rakvice ze stejných míst, odkud byly černobílé fotografie kdysi pořízeny. Snažil jsem se dodržet stejný úhel pohledu. Byla však místa, kde jsem toto pravidlo nemohl dodržet. Ať už to bylo z důvodu zástavby, nebo například kvůli vzrostlým stromům.

Fotografie jsem upravil tak, aby se pokud možno co nejvíce podobaly a měly stejný rozměr. Pod fotografie jsem vepsal čísla jednotlivých domů. U starších fotografií jsem se snažil odhadnout rok jejich vzniku.

Pan Šabata se v neformálním rozhovoru svěřil s problémy, které vinařům tento rok připravilo počasí, kdy na přelomu ledna a února a po té ještě jednou v květnu přišly mrazy a zničily velkou část letošní úrody. K tomu se přidávají tradiční nesnáze s opeřenými a dvounohými zloději. V součtu je pak výsledkem zvýšená cena hroznů a jejich nedostatek. Šabatům se díky tomu zřejmě letos nepodaří naplnit celou kapacitu zařízení.

Dalším problémem, kterému naši zemědělci musí čelit, je rušení zelené nafty, čímž se zemědělská výroba v ČR stane příliš drahou. Naše zemědělství podle pana Šabaty není konkurenceschopné ne proto, že by to neumělo, ale díky dotační politice v Evropské unii. V Rakousku, či v Německu jsou dotace mnohem vyšší a tudíž se česká potravinářská výroba v ceně nemůže rovnat. Stejný podrazem, podlostí a bláznovstvím je pak chystaná spotřební daň na víno, která – pokud opravdu přijde – nerovnost trhu ještě zvýrazní. Pokud by byl rovný trh, nebylo by třeba dotací. Pan Šabata nečeká, že by vláda hájila jeho zájmy, nebo zájmy ostatních vinařů. Petici proti dani za víno může podepsat kolik lidí chce, ale zákonodárci prý hájí jen zájmy své. Je třeba to přetrpět.

A jaký je recept na úspěšnou vinařskou firmu? Pan Šabata prý začal od nuly, s dírou v zemi, ze které si postupně vybudoval první sklep, čistil cihlu po cihle, investoval všechny prostředky do vybavení, pomalu získával klientelu, až se mu podařilo na trhu prorazit. Když se pouštěl do stavby nového sklepa, jeho paní prý nevěřila, že to dokáže. Teď už věří.

*Důležitý je optimismus, nebát se a platit daně.
rozhovor volně převyprávěl Vojtěch Kubík*

Aby prohlídka nebyla jednotvárná, a také pro mladší generace i trochu poučná, snažil jsem se do volných prostor vepsat i něco z historie jednotlivých domů, či obce.

Fotografie jsem seřadil postupně tak, jak stojí domy vedle sebe v jednotlivých ulicích. Ulice pak byly seřazeny podle abecedy. U většiny ulic jsem dal na úvodní list výřez z leteckého snímku Rakvic z roku 1947.

Svěřil se Vám otec, co bylo jeho největší inspirací při tvorbě tohoto zajímavého souboru?

Otec o tom, že fotí Rakvice doma moc nemluvil. V těch letech 1968 – 1971 nás bylo doma 5 synů, matka byla ženou v domácnosti a peněz doma bylo velmi málo. Práce kronikáře byla mizerně honorována a dobře si pamatuji, jak matka doma dobře zvažovala co koupí a co ne. Dodnes je pro mne záhadou, jak to otec dělal. Za vyvolání fotografií se platilo tehdy dost peněz a z MNV za to nedostal téměř nic. Inspirací pro otce bylo to, že už jeho otec Josef Vajbar (říkalo se mu „Machar“ a zemřel v roce 1951) se o historii Rakvic velmi zajímal a měl kdysi snahu vydat knihu s názvem Dějiny Rakvic. Zůstalo po něm v knihovně mnoho zápisků a fotografií. Takže se to u nás dědí z generace na generaci.

Co přimělo Vás, pokračovat v šlépějích Vašeho otce a znovu zdokumentovat obec?

V roce 1976 jsem se oženil a z Rakvic odešel. K rodičům jsem pak jezdil na návštěvu a věděl jsem, že otec dělá kronikáře obce, ale historie Rakvic mne nikdy moc nezajímala.

la. Pak otec v roce 2000 zemřel a zůstala po něm v knihovně velká spousta záznamů, fotografií a dokumentů. Matka pak zemřela v roce 2003 a vše bylo dále v knihovně v rodném domě. Mezitím se čas nezastavil a přiblížil se mi odchod do důchodu. Při prohlížení a pročítání těchto dokumentů o Rakvicích mne vše velmi zaujalo a rozhodl jsem se, že to bude mým koníčkem v důchodu. S bratry jsem se dohodl, že vše zpracuji.

Nejdříve jsem se pustil do našeho rodokmenu rodu Vajbarů. Ten začal vytvářet již děda Josef někdy kolem roku 1930, pak v něm pokračoval otec a teď i já. První Vajbar přišel do Rakvic někdy kolem roku 1716 a od té doby má rod Vajbarů z Rakvic již 12 generací a celkem 290 členů.

Pak jsem roztřídil tu historii Rakvic na několik témat a postupně vše zpracovávám v počítači a snažím se vytvářet vlastní dokumenty.

Jak dlouho trvá, vytvořit podobné dílo?

Myslím, že žádný autor to takto nepočítá. To se totiž nedá spočítat. Někdy mi ty fotky nevyšly a musel jsem na to samé místo jít i vícekrát. Také kvalita fotek je dosti obtížná věc, to však každý fotograf ví, jak je to někdy obtížné trefit se na správný úhel pohledu a mnoho dalších věcí. Také to, že v Rakvicích nebydlím a mnohokrát jsem tam jel vyfotit to znovu – to se prostě nedá spočítat. No a samozřejmě čas strávený u počítače s úpravou všech 802 fotografií, jejich rozvržení na listech plus texty – to bylo mnoho hodin, řekl bych, že nějaký ten tisíc to byl...

S jakými největšími problémy jste se během práce potýkal?

Neměl jsem žádné. Práce mne bavila.

Vím, že se fotografové musí někdy potýkat s rozhořčenými lidmi, kteří neradi vidí, jsou-li oni, nebo jejich obydlí fotografováni. Nestalo se Vám něco podobného?

S tím jsem neměl žádné problémy. Snažil jsem se fotit domy tak, aby tam pokud možno nikdo vyfocen nebyl. V roce 1990, kdy se otevřely hranice a jeli jsme se na jízdních kolech podívat do nejbližší vesnice Reintal v Rakousku, tak nás tam tehdy velmi překvapilo, jak byly ulice vylištěné, žádné děti, prostě nikdo. Uplynulo 20 let a v Rakvicích je to samé. V pracovní dny dopoledne je vesnice liduprázdna. Také aut před domy je méně, než o víkendu. Hned na začátku focení jsem zjistil, že fotit domy o víkendu je nesmysl, protože před domy je tolik aut, že ty domy nejsou vidět. To byl velký rozdíl proti fotkám od otce. V době kdy on fotil domy, byl podobný problém – tehdy bylo všude moc lidí, ale auto téměř žádné. On ten problém vyřešil tak, že fotil domy s oblibou v době hodů, kdy Rakvičané v neděli ráno a dopoledne vyspávali po bujarém veselí o sobotní noci. To bylo ze začátku pro mne záhadou jak to dělal, že na těch asi 400 fotkách nebyli Rakvičané, prozradil mi to až můj bratr Petr, že mu to jednou otec vyprávěl.

Zažil jste během práce i nějaké veselé příhody?

No několik, jednu tu zveřejním, doufám, že nikoho neurazím a nikdo se neurazí. Fotil jsem v ulici Horní domky po levé straně od Přítluck, je tam domek č.3. Z domku vyšel starší pán, (tehdy jsem nevěděl jak se jmenuje), díval se na mne co to dělám a pak se mne zeptal: „Proč fotíte ty domy?“ Nic moudřejšího mne nenapadlo, než že jsem si vzpomněl na ten film s Bolkem Polívkou, jak v něm říká:

„Tak a teď si vás koupím všechnych...!“ A tak já vůl jsem mu odpověděl: „No víte, já jsem zdědil několik miliard a chtěl bych koupit půlku Rakvic a tak si ty baráky fotím.“ No a ten pán mi odpověděl s úplně vážnou tváří a důrazem v hlase: „Já neprodám!“ Pak jsme se představili a já mu vysvětlil, proč to dělám a zasmáli jsme se tomu.

Kterou dvojici fotografií považujete za nejzajímavější a proč?

Těch dvojic fotografií, které jsou zajímavé je několik. Hlavně ty, na kterých je vidět jak ubýlo v Rakvicích bláta, které Rakvičané v některých ulicích trápilo po mnoho desetiletí. To už tak bývá všude, že bývají ulice, ve kterých nebydlí žádná vlivná osobnost, která má tu moc ovlivnit, co vše se v té které ulici přednostně zbuduje. Rakvice nebyly výjimkou a například ulice U Luže, Vinařská, Luční, U hřiště a jiné měly prostě tu smůlu, že byly poslední, vypadalo to tam a také se to tak tehdy říkalo: „Tam je středověk.“ Ono vůbec pořád platí v našich městech a vesnicích staré úsloví: „Vpředu huj a vzadu fuj!“ Dnes vypadají Rakvice velmi pěkně, ale když si objednáte Rakvice na kole a podíváte se zezadu, tak to „fuj“ tam mnozí Rakvičané vytrvale a zarytě udržují, možná je to to rodinnými tradicemi. Možná ty všechny věci potřebují nutně k životu... Také mne napadlo, škoda, že otec ty baráky nevyfotil tehdy i ze zadu. Obětoval bych ten čas a udělal výstavu jak se to změnilo (či nezměnilo?) s odstupem 40 let.

Jak jste spokojen s organizací výstavy?

Zde bych chtěl poděkovat především paní Ivě Neuvirtové, která mi s instalací výstavy velmi pomohla a pak byla ochotna uvádět tu výstavu. Moc jí za to děkuji.

Co říkáte na reakce lidí? Jak se jim výstava líbila?

Již jsem se zmínil o tom, že v Rakvicích nebydlím a tak o reakcích lidí toho moc nevím. Z ohlasů, které jsem obdržel, jsem se s žádným negativním zatím nesetkal. Vedení obce projevilo zájem o tento dokument a předložilo návrhům dotazník, zda by měli zájem koupit si případně vydanou publikaci vystavených fotografií.

Nepřemýšlel jste o vydání sborníku fotografií? Nebo o jejich umístění například na internetových stránkách Rakvic?

Vše nasvědčuje tomu, že by k vydání publikace mohlo dojít v příštím roce. O umístění na tohoto dokumentu na internetových stránkách jsem zatím nepřemýšlel. Při tak velkém počtu listů a jejich rozměrech (A4) a cenách za barevný tisk mám velké obavy, že cena publikace bude velmi vysoká a málokterý rakvický občan bude ochoten si ji koupit.

Byla by škoda tak zajímavý projekt opustit. Plánujete v něm pokračovat, případně předat žezlo mladším, aby se rodinná tradice zachovala?

Určitě by to bylo skvělé, kdyby se za dalších 40 – 50 let našel někdo, kdo by nafotil Rakvice jak se zase změní. I když se snažím žít zdravě, tak já to nebudu, to by mi bylo hodně přes 100 a i kdybych se toho dožil, tak bych byl rád, že udržím sám sebe na nohách, natož foťák... Věřím však, že v budoucnosti budou daleko chytřejší a vzdělanější lidé než jsme my, kteří se budou o svou minulost více zajímat než my v současnosti...

Zajímavost pro fotografy mezi čtenáři. Jakými přístroji jste Vy a Váš otec Rakvice dokumentovali?

Pokud vím, tak otec fotil klasickým černobílým foťákem značky Flexaret – přesné označení nevím. Já jsem fotil obyčejným digitálním foťákem značky Acer CE-5330.

Jako amatérský historik se věnujete Rakvicích již dlouhou dobu. Jak vnímáte jejich vývoj? Jakým způsobem se podle Vás změnil a mění život lidí v naší obci?

Dlouhou dobu rozhodně ne, je to tak 4 roky co mne ta historie Rakvic zaujala. K vývoji Rakvic je to na hodně dlouhou diskuzi. Pokusím se být stručný.

V mnohém se Rakvice změnily, myslím tím vzhled vesnice. Kdo v Rakvicích bydlí, tomu to ani tak nepřijde, co vše se změnilo. Kdo však do Rakvic nejezdí tak často, myslím, že má stejný názor jako já. Každá doba přináší změny. Kdo se zajímá o dávnou historii Rakvic, ví, že se vesnice pořád vyvíjejí a neustále zlepšují. Každých 20 - 25 let (což je jedna generace) jsou velké změny. Někdy je ten vývoj rychlejší, jindy pomalejší, ale pořád je. Novými vynálezy v posledních pár desetiletích se mění život neuvěřitelně rychle.

No a jak je to s lidmi? Také se v mnohém mění, ale v něčem zůstávají Rakvičané pořád stejní, ono to ale platí o všech lidech. Vyjmenovávat klady a zápory nás Rakvičanů nemá snad ani smysl, vždyť sami dobře víme, co je náš klad a co je zápor. Naši předci byli v tomto stejní jako my a mnoho vlastností jsme po nich přece zdědili...

Slovo autora na závěr. Chtěl byste něco dodat, nebo vzkázat našim čtenářům?

Za těch posledních několik let, co se zajímám o historii Rakvic jsem se setkal s několika zajímavými lidmi, kteří si rádi promluví o historii Rakvic. Jedním z nich je i Ivo Prachař, který, ač sám nepochází z Rakvic, se o historii Rakvic rovněž zajímá. Ten se v jednom rozhovoru zmínil o tom, že zná z Rakvic několik lidí, kteří mají stejný zájem. Navrhl mi, že by se třeba v zimních měsících, kdy není tolik práce, mohli Rakvičané nezávazně občas sejít a pohovořit o historii Rakvic, také by mohli přinést zajímavé fotografie, či dokumenty, vzájemně si je půjčit a tím by se dokumentování historie Rakvic zase posunulo o kus dál. Mohlo by se tak postupně zdokumentovat mnoho témat, např. historie rakvického Sokola, historie zemědělství v Rakvicích, his-

torie školství, tragický školní výlet v roce 1936, různé významné osobnosti – například Kornyšl a mnoho dalších lidí by si zasloužilo, aby byly jejich zajímavé životní osudy zaznamenány a zdokumentovány. Také by se mohlo mluvit o tom, jak si udělat svůj vlastní rodokmen, zdokumentovat historii jednotlivých domů, stavebních památek, témat je nepřeberné množství...

Myšlenka je to výborná, ale někteří občané se kterými jsem mluvil jsou toho názoru, že těžko uskutečnitelná, ba přímo z říše snů... Starosta Petr Vajbar mi na to sdělil, že nevidí problém v tom, kde by se tito případní zájemci mohli scházet – třeba v rakvické Galerii, no a Vaše redakce Rakvického zpravodaje by mohla případně zorganizovat první setkání zájemců o historii Rakvic, třeba v prosinci?

Někteří občané mají strach, že by se mohli vytahovat i tzv. „kostlivci ze skříní“ - to znamená ty události, které jsou spojeny s obdobím nacismu a komunismu a byly po celá desetiletí tabu, nepsalo se o nich, ale šuškal a mluvílo potajmu. To bude asi ten největší problém naší současné společnosti, který brání tomu, aby byli lidé vůči sobě více otevřenější a ochotni i o těchto obdobích bez emocí diskutovat. Pokud k takovým diskuzím nedojde, nebude naše společnost lepší...

Jestli by k tomu setkání zájemců přece jenom došlo, bylo by skvělé, kdyby přišli nejenom starší občané, ale i mladí.

Děkuji za rozhovor.

Finanční příspěvek občanů, vybraný formou dobrovolného vstupného na výstavu fotografií „Rakvice kdysi a v roce 2011“ konané ve dnech 22. 6. až 15. 7. 2012, v částce 7.620,- Kč je uložen v pokladně obecního úřadu a bude použit tak, jak bylo pořadatelem výstavy Miroslavem Vajbarem prezentováno – na obnovu nápisu „SOKOLOVNA“ na budově sokolovny Náměstí 146 v Rakvicích v rámci rekonstrukce fasády a vstupu do budovy.

Všem dárcům děkujeme!

Hody 2012 – fotoreportáž chasy

Ty rakvické hody...

Rakvické krojové letní hody a hodky jsou už bohužel za námi. Je nutno podotknout, že jsme se letos mohli pyšnit průvodem, který čítal krásných 21 párů a 11 sklepníků. Počasí si s námi sice zahrávalo, ale všechno nakonec dobře dopadlo a stárci a stárky se natancovali až až. Ani samotný déšť nám zábavu nemohl překazit. V sobotu, neděli a pondělí nám vyhrávala velkobílovská dechová kapela Legrúti a na hodky Túfaranka ze Šakvic. V pondělí se naše chasa již tradičně rozrostla o mužáky, a v sobotu na hodky o krojované děti, pro které bylo připravené „Sladké sólo.“

Rádi bychom touto cestou tak poděkovali všem, kteří se na přípravě hodů a jejich průběhu podíleli. V první řadě vinařům, kteří nám darovali vína (protože hody by se přece bez vína neobešly), obci Rakvice, která nás podporuje, dále panu kováři Helešicovi, panu Hlavňovskému, panu Stejskalovi a všem pomocníkům při stavění máje. Nesmíme ale samozřejmě zapomenout na naše maminky a babičky, které kroje pečlivě chystají. Děkujeme také Vám všem, kteří nás tradičně přicházíte podpořit. Ať už pomoci při stavění máje, nebo tím, že jste přišli pod máju a bavili se s námi.

Teď už nezbyvá, než se těšit na Kateřinské hody, které se budou konat 24. listopadu a vyhrávat nám k poslechu i tanci bude DH Legrúti. Všichni jste srdečně zváni!

Stárci a chasa

Vzpomínka na hodky

Vinařské zájezdy

V červnu občanské sdružení Vinaři z Rakvic uspořádalo dva vinařské zájezdy do sousedního Rakouska.

První zájezd byl do vinařské oblasti Štýrsko, kde jsme za 3 dny zvládli navštívit 6 vinařství, výrobu sýrů a výrobu olejů z dýní.

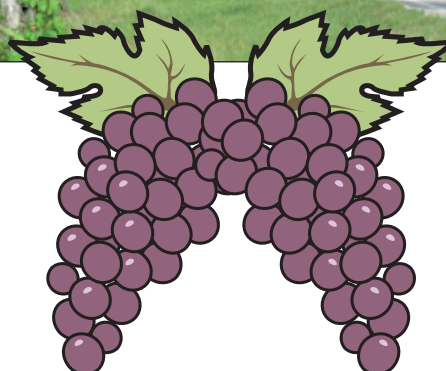
Tento zájezd patřil mezi náročnější a byl zajištěn ve spolupráci se svazem moravských vinařů Moravín Valtice, pod záštitou paní Seidlové.

Druhý, jednodenní a méně náročný zájezd se uskutečnil ve vinařské oblasti Krems, kde jsme navštívili 3 vinařství včetně známého Sepp Moser.

Celý den nás provázeli manželé Pazderkovi z moravského spolku Moravín Mikulov.

Doufáme, že se oba zájezdy našim členům a rodinným příslušníkům líbily. Na podzim si oba zájezdy oživíme degustací zakoupených vzorků vín.

Krásné babí léto přeje
výbor občanského sdružení „Vinaři z Rakvic“

Obecní knihovna a nové knihy

Nově si v knihovně můžete půjčit tyto knihy:

Gould Stephen Jay	Lživé kameny z Marrákeše	Tučková Kateřina	Žitkovské bohyně
Hawking Stephen	Ilustrovaná teorie všeho	Hájíček Jiří	Rybí krev
Small Beatrice	Rosamunda	Bellová Bianca	Mrtvý muž
Small Beatrice	Provinilé radosti	Theorin Johan	Mlhy Ölandu
Small Beatrice	Pouta vášně	Tuomainen Antti	Léčitel
Small Beatrice	Pán z hranice	Kopřiva Štěpán	Asfalt
Small Beatrice	Pán soumraku	MacBride Allen Roger / Isaac Asimov	Kalibán
Small Beatrice	Koruna osudu	Kulhánek Jiří	Vyhlídka na věčnost
Small Beatrice	Čarodějka z Belmairu	Collins Joan	Láska, touha a nenávisť
Small Beatrice	Divoška z hranice	Barker Clive	Noční rasa
Javořická Vlasta	Pod tíhou života	Pelc Jan	...A máš mě rád?
Small Beatrice	Královna stínů	Duffack J. J.	Štefánik a Československo
Javořická Vlasta	Povídky pod polštář	Procházková Iva	Kam zmizela Rebarbora?
Javořická Vlasta	Bříza v bouři	Carola von Kesselová	Čarodějky na turné
Javořická Vlasta	Čápi	Řeháčková Věra	Návraty do lázní

Všem občanům, kteří věnovali čtenářům naší knihovny své nepotřebné knihy a časopisy děkuji!

Rekapitulace akcí uspořádaných knihovnou

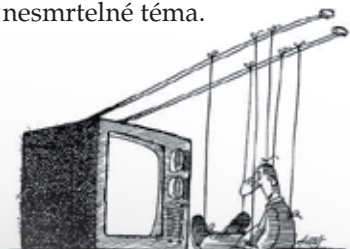
Letní období je ve znamení dovolených, cestování a užívání slunce, po prázdninách pak přichází vinobraní a spousta práce ve vinohradě. Proto byla tato doba poněkud chudší na již tradiční besedy a přednášky pořádané rakvickou knihovnou. Přesto si vy, kteří jste se zúčastnili, můžete zavzpomínat a vy ostatní přiblížit, o co šlo tentokrát.

Manipulace v médiích a jak se jí bránit

Dne 15.6.2012 vystoupil v zasedací místnosti rakvického obecního úřadu **Mgr. Bohuslav Binka, Ph.D.**, laureát ceny Josefa Vavrouška a současný vedoucí Katedry environmentálních studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně s přednáškou „Manipulace v médiích a jak se jí bránit“.

Doktor Binka pojal přednášku značně aktivně a při představování metody sloužící k odhalení skrytých (i méně skrytých) manipulací zapojil posluchače do dění v zasedací místnosti. Všichni si tak vyzkoušeli analýzu středního dosahu, bádání a určování míry manipulací v různých textech a posléze i v televizních novinách.

Mírným, ovšem vzhledem k datu konání i pochopitelným, zklamáním byla menší účast, obzvláště když jde o tak aktuální a nesmrtelné téma.

Krajina a její hodnota

Co je to krajina. Samotný pojem pochází ze starogermánštiny, v raném středověku označoval pozemek obdělávaný jedním hospodářem. Ve vědeckém názvosloví se tento termín používá od konce 18. století. Byl uží-

a mytologie, či reprodukci přírody v umělých sídlech).

Současná krajina vzniká součinností přírodních vlivů a také nezanebatelným vlivem člověka. Je tvořená celou škálou faktorů, fyzickými pod-

společnosti a přírody, vytvářejí vesnice i větší sídla pyramidové horizonty, kde nejvyšší bod zabírají nejvýstavnější budovy, často duchovní. Hierarchie horizontu podle něj představuje i hierarchii hodnot, kde nejvyšší stojí hodnoty duchovní (církve – kostely), o něco níže pak budovy světské právní moci, a nakonec pak konečně domy obyčejných lidí, podle svého postavení ve společnosti. To se v dnešní době mění a nejvyšší místa začínají patřit světu peněz. „Dodnes automaticky hledáme v nejvyšším horizontu naší krajiny nejposvátnější místa a jsme pochopitelně zklamáni, nalezneme – li v jejich pozici banku, chladicí věže termelínské elektrárny nebo silo v Mimoni. Podobně jako je něco v nepořádku s plošným plánem české krajiny, tak i její vertikální členění postihlo jakési zmatení hodnot.“ (Cílek, 2007:70). Autor si stěžuje, že horizont je narušený vysílači, technickými stavbami, nebo výškovými budovami patřícími firmám. Firmy touto výstavbou získávají prostor pro reklamu: „Skoro každý, kdo se bude dívat na pražské panorama, bude automaticky říkat: „Tohle je Hrad, támhle je Vyšehrad a to vysoké na Pankráci patří té a té firmě“. (Cílek, 2007:71) Firmy podle autora privatizují veřejnou věc – obzor. „Podle mne se jedná o druh krádeže“ (tamtéž).

Krajinu zastavují parkoviště, obchodní centra, sklady, benzínové pumpy. Jelikož si lidé zvykli dělit krajinu na hodnotnou a méně hodnotnou

ván nejdříve jako zeměpisný, později i ekologický a ve 20. století se stal jedním ze základních termínů užívaných v geografii. Jako příklad jeho vědecké definice si můžeme uvést: „část zemského povrchu, se zcela určitou, jí vlastní (specifickou) fyziognomií (vzezřením), vybavením a utvářením a s určitými, kauzálními vnitřními vztahy a jejich projevy.“ (Čeřovský, 1966:50), nebo: „Z ekologického hlediska se krajinou rozumí soubor biotopů nebo ekosystémů a jim odpovídajících biocenóz (fytocenóz a zoocenóz), jež jsou navzájem spojeny určitými korelačními vztahy.“ (Meze-
ra a kol., 1979:12).

Krajina se dá ovšem nahlížet i jiným způsobem. Člověk si zvýznamňuje prvky kolem sebe a vytváří si vlastní, osobní prostor, který se může od fyzického, empiricky zkoumatelného značně lišit. Tímto pojetím se zabývá například sociologie prostoru, nebo někteří architekti (např. Christian – Norberg Schulz). Krajina je nejen prostor, ve kterém člověk žije, ale který člověka také utváří a formuje a má vliv na kulturu, její hodnoty, artefakty a vývoj (Schulz například upozorňuje na spojitost chápání krajiny

mínkami, ekosystémovými vztahy, ale i specifickým vzezřením, nebo pro lidi důležitými duchovními významy. Krajina nepředstavuje jenom fyzický prostor pro existenci organismů, ale také místní historickou kontinuitu a hodnoty. Podle Václava Cílka, geologa a klimatologa, který se mimo jiné zabývá vývojem krajiny v ČR a interakcí

a jelikož se zatím zastavují jen méně hodnotné plochy zemědělské půdy, nejsou proti výstavbě velké protesty.

Autor ovšem vidí hodnotu krajiny i v její nezastavěnosti. „Nejedná se mi o nějaký sentimentální vlastenecký pocit, ale také o možnost turistiky. V hezkých krajinách se lépe žije, lidé mají chuť je dál zlepšovat a nově se vytvářející aktivní komunita lépe čelí kriminalitě a vandalismu.“ (Cílek, 2007:74)

Krásná je krajina, která je lidská, srozumitelná, plná významů, věcí, které člověka dokáží potěšit, nebo mu alespoň řeknou, že tady je doma. Ne umělá konstrukce, zmatená, chaotická, nelogická. Krajina nemůže sloužit pouze k maximalizovanému vydělávání peněz. Musí se budovat podle systému, nelze stavět kdekoli se ko-

mu zachce.

Kvalita krajiny úzce souvisí s kvalitou lidského života. „Ke kvalitnímu životu patří nejenom teplá voda, ale také možnost pozorovat sýkorky nebo se projít do přírody“. (Cílek, 2007:245-246) Mluví o právu na krajinu. Většina lidí, kteří chodí ven do přírody, sbírat lesní plody, nebo na ryby, tam nechodí primárně kvůli svým úlovkům, ale protože se jim tam líbí. Přitom právo volně se procházet krajinou lidem utíká mezi prsty.

Jednou z hodnot krajiny je i její prostupnost. Možnost volného pohybu se ukazuje jako velmi důležitá v dnešní době, kdy se zvedají náklady na cestování a lidé se obracejí k dnes snad až archaickým způsobům pohybu – cyklistice, nebo nedej bože chůzi. Tato

možnost je ovšem výrazně omezena fragmentací krajiny vozovkami, které jsou koncipované především pro automobilovou dopravu a po kterých si troufne jen ten nejodvážnější cyklista, smířený s poměrně velkou pravděpodobností, že se stane součástí televizního koláče. Dalším důvodem jsou změny ve vlastnických právech, díky nimž je občas velmi obtížné dříve prostupnou krajinou cestovat. Občas se dostavuje až klaustrofobický pocit uzavřenosti, se kterým se naši předkové setkávali asi jen velmi zřídka. Patrně proto nám raší tolik rozhleden po okolí. Ještě nedávno jejich menší verze pomáhaly zabránit lidem opustit zemi, dnes mimo jiné slouží k tomu, aby se lidé mohli podívat na místa, kam se přes vodní příkopy, hradby a zamčené brány jinak dostanou dost těžko

Vojtěch Kubík

Použitá literatura:

- Cílek V., Krajiny vnitřní a vnější, 2. vyd., Dokořán, 2007,
 Čerovský J. Základy ochrany přírody, 1. vydání, Praha: Universita Karlova v Praze, 1966
 Klvač a kol. Člověk, krajina, krajinný ráz 1. vyd. Brno : Masarykova univerzita, 2009
 Mezera a kol. Tvorba a ochrana krajiny, 1. vydání, Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1979
 Norberg-Schulz CH. Genius loci, k fenomenologii architektury, 1. vydání, Praha : Odeon, 1994
 Sklenička P. Základy krajinného plánování, 2. vydání, Praha: Naděžda Skleníková, 2003
 Stibral K. Proč je příroda krásná? 1. vyd., Praha: Dokořán, 2005-7

Ještě k výročí kopané v Rakvicích.

Během osmdesáti let (do konce sezony 2011-2012) sehrál „A“ tým dospělých celkem 1.806 mistrovských zápasů. Bohužel se nepodařilo dohledat výsledky 50 zápasů a tak ze známých 1.756 jsme 805 vyhráli, 294 skončilo nerozhodně a v 657 jsme odešli ze hřiště jako poražení. Celkové skóre je 3792 : 3302. I toto svědčí o tom, že rakvický fotbal je úspěšný a že patřil a patří mezi špičkové oddíly okresu Břeclav. Zajímavé je i pořadí prvních patnácti našich soupeřů, s nimiž jsme sehráli nejvíc mistrovských zápasů:

1. **Hustopeče** (SSK, Sokol, Slavoj, NHKG, Mostárna, FC) 65
2. **Pohořelice** (AFK, Sokol, Dukla, Moravan, VTJ) 61 (41 proti civilním oddílům, 20 proti vojenským týmům)
3. **Slovan Břeclav** (Slovan, MSK) 60 z toho 18 proti „B“ týmu
4. **Velké Bílovice** (Morávia, Nafta, Baník, TJ Mír) 58
5. **Mikulov** (SK, Slavoj, Pálavan, Dukla, Inter) 58 (32 proti civilním oddílům, z toho 8 proti „B“ týmu, 26 proti vojenským týmům)
6. **Ladná** (SK Lanštorf, Sokol Ladná) 50 poslední v roce 1986!
7. **Velké Pavlovice** (VSK, Slavoj) 46 z toho 20 proti „B“ týmu
8. **Mor. Nová Ves** (Baník, Sokol, FK) 44
9. **Podivín** (SK, Sokol, Slavoj) 43
10. **Popice** (Sokol) 43
11. **Kostice** (DSK, Sokol) 43
12. **Char. Nová Ves** (SK, Sokol) 42
13. **Lokomotiva Břeclav** 42
14. **Lanžhot** (SK, Sokol) 40 (22 proti „B“, 2 proti „C“ týmu)
15. **Kobylí** (VSK, Sokol) 37

Pokud budeme počítat i Břeclav jako jednu obec, pak by samozřejmě byla na prvním místě ona. Z **břeclavských** oddílů proti nám ještě hrála **Olympia** (následně **Sokol Břeclav II**) 6 x, **Slavoj Pivovar** 4x, **Slavoj Komunální Podnik** 4x (z toho 2x s „B“ týmem), **Rudá hvězda** 8x (4x s „B“ týmem), **ČSAD** 2x. (S nejstarším břeclavským týmem, SK Břeclav, jsme se v mistrovské soutěži nikdy nestřetli - hrával vždy vyšší soutěž). V konečném součtu by to znamenalo 126 zápasů Břeclav – Rakvice.

Pro zajímavost: s našim nejbližším soupeřem **Sokolem Přítluky** jsme sehráli 31 mistrovských zápasů, se **Sokolem Zaječí** 16, se **Sokolem Starovičky** (jeden z nejčastějších soupeřů v počátečním období fotbalu) 15 mistrovských zápasů, z toho 12 do roku 1949 a poslední 3 v sezoně 1957-1958.

K historii fotbalu v Rakvicích je nutné přidat ještě poděkování všem maminkám, manželkám a přítelkyním hráčů, trenérů, funkcionářů i fanoušků, které mají pochopení pro hodně časově náročný koníček a i pro jejich někdy špatnou náladu, když se nedaří vše tak, jak by si přáli.

Poslední odstavec bych rád věnoval současnému výboru oddílu kopané a poděkoval mu za vše, co pro kopanou dělá a za to, že se mu podařilo dostat kopanou opět až do I. A třídy. Až dodatečně jsem si uvědomil, že někteří členové výboru pracují nepřetržitě už od roku 1996! A to už je hodně dlouhá doba, v níž museli dost často překonávat různé nesouhlasné názory, řešit různé problémy a vyslechnout výtky ze strany spoluobčanů na činnost oddílu. Přeji jim, aby ve své práci vytrvali a aby fotbal v Rakvicích i v dalších letech byl důstojným reprezentantem obce.

Turnaj přípravky a ml. žáků Rakvice 2012

Přípravka - umístění

- 1.SK Lozorno
- 2.SK Láb
- 3.Zaječí
- 4.Velké Bílovice
- 5.Slavoj Velké Pavlovice
- 6.SK Rakvice 1932

Ml.žáci - umístění

- 1.Kostice
- 2.SK Rakvice 1932
- 3.Slavoj Velké Pavlovice
- 4.SK Láb
- 5.Velké Bílovice

ml.žákům uniklo prvenství v turnaji o 1gol!!!

nejlepší střelec turnaje Kuchta Adam-Rakvice
nejlepší hráč turnaje Zugar-Kostice
nejlepší brankář-přípravka Polách Pavel-Rakvice
nejlepší brankář ml.žáci Valenta Vít-Rakvice

Děkujeme všem sponzorům.

Díky jejich podpoře mohl být tento turnaj uspořádán.

DE-úcto a.s. Brno, Obec Rakvice, Obec Přítluky, Mikro Trading.s.r.o, Vinařství Vajbar-Makuch, Buzrla Leoš, Řeznictví a uzenářství R.Schack, Družstvo Rakvice, Janami, Hochman, Zd., čerp.st.Malinka, Autodoprava Sedlák, Stolařství Sláma, ing.Veselý-vinařství, Zabawki, Autodoprava Blažek Sv., Vinařství Šabata,Vinařství Foukal Rad., Vinařství Lukeš L., Souk.zem.Horáček Tomáš, Trafika-Tipsport Navrátil, Vinopa-Průdek Dalibor, Lusi-Bar, Stavebniny Michnová, Vinařství Puklický P., Pizzerie, Josef Hycl, Restaurace Reva-Hycl Karel, Chladicí technika Lukeš Pavel, Vinařství Obhlídal Roman, Elektro Polách, Jaroslav Kadlec, Valenta Vít

Ukázka z výstavy fotografií „Rakvice kdysi a v roce 2011“ Miroslava Vajbara

HORNÍ

ŠKOLA

Fotografie školy z různých let

První stromky po otevření školy

2011

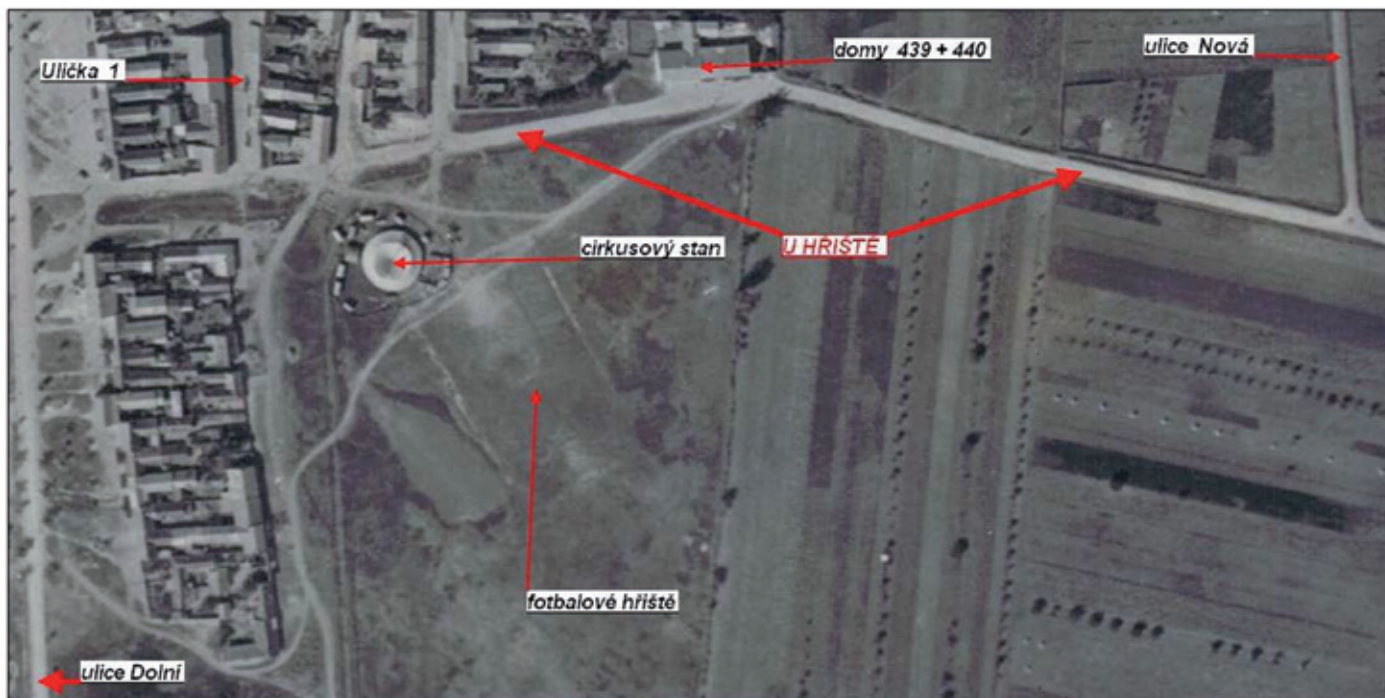
Kolem roku 1960

V některých letech byla pod školou vzorná školní zahrada, v jiných ne...

U HRISTĚ

Letecký snímek z roku 1947

V době pořízení snímku byl v prostoru před fotbalovým hřištěm rozložen cirkusový stan. Na snímku lze také vidět vyšlapané chodníky kolem domů a hřiště. Vpravo je vidět rozdělení polí. Ta ve směru sever-jih byla vyměřena, přidělena a později odprodána jednotlivým selským gruntům před několika stoletími. Políčka napříč vznikla po 1. světové válce při dělení pozemku patřícího k panskému dvoru. Stejným způsobem byla přidělena stavební místa v ulici Nové. V roce 1947 byly v této ulici pouze 4 domy (261, 356, 439, 440). Směrem k ulici Nové byly postaveny nové domy a v roce 2011 bylo v této ulici 22 domů.

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Rakvice. Adresa: OÚ Rakvice, PSČ 691 03, tel: 519 349 208. Zpravodaj vychází čtvrtletně. **Odpovědný redaktor:** Vojtěch Kubík. **Náměty a připomínky pište na:** knihovna@rakvice.cz Uzávěrka dalšího čísla: 1. prosince 2012 (Prosíme o respektování termínu, na příspěvky došlé po tomto datu nelze brát z technických důvodů zřetel. Děkujeme.) **Do tohoto čísla RZ přispěli:** A. Slámová, I. Neuvirtová, M. Vajbar, P. Vajbar, V. Minařík, L. Střelcová, V. Šabata, M. Krivánek, P. Macháň, L. Skřival, a další spoluobčané, kteří se na přípravě Rakvického zpravodaje podíleli. Díky všem za vstřícnost a ochotu. Vydáno v Rakvicích 27.9. 2012. Tisk: Pálka Břeclav, náklad 550 ks. **Cena 20,- Kč.** Povolení 370409889

134

NÁMĚSTÍ

Pomník obětem světových válek

Kdyby tak mohl promluvit...

3

Na vrcholu tohoto pomníku stojí kamenný voják, který za tu dobu co tam stojí toho viděl jistě mnoho

1926 – 27 viděl nadšené Sokoly při stavbě Sokolovny

1931 – 32 viděl neuvěřitelné tempo při stavbě školy

Snar rakvi v záplavě květin před rakvičkým kostelem

1939 – 45 viděl příchod Hitlerovv armádv. boi o Rakvice

41

DVORNÍ

směrem od hřbitova

1

kolem roku 1970

2011

Stručná historie panského dvora

Ulice Dvorní dostala svůj název podle bývalého panského dvora. Ten byl původně dvorem svobodným. Tak byly nazývány dvory patřící drobným šlechticům, které byly vrchností osvobozeny od robot, případně měly ještě jiné výsady. Tento svobodný dvůr vlastnilo několik majitelů až ho v roce 1681 koupil Bedřich hrabě s Oppersdorfu, jenž byl tehdy majitelem Hodonského panství a tím se stal tento svobodný dvůr dvorem panským. V dalších letech se střídali majitelé tohoto Hodonského panství až se stal majitelem Josef hrabě Czobor, který své panství zcela zadlužil a to se dostalo v roce 1762 do rukou císařské rodiny. Dvůr měl dvě části – horní a dolní dvůr. Dolní dvůr byl v místě dnešní Sokolovny a dvoru za ním. Sklepu, který je na dvoře za Sokolovnou se říkalo vrchnostenský sklep. V roce 1866 pronajala císařská rodina pádu patřící k rakvickému panskému dvoru prusácké společnosti „Latzel a spol.“. Novější, rentabilnější způsob hospodaření, který byl na velkostatku zaveden, byl mnohým rakvickým zemědělcům vzorem k napodobení. Po 1. světové válce byla budova dolního dvora „Palírna“ rakvickými Sokoly zbourána a místo ní postavena Sokolovna. Horní panský dvůr byl rozprodán několika rodinám a dnes jsou původní budovy horního dvora již zbourány.